

[Westh]

støtte skal gives i f. eks. 5 år. Men dette klarer de ellers så spareivrige VK-folk i en enkelt bemærkning i betænkningen. Jeg synes faktisk, det virker en lille smule uansvarligt, at venstre og konservative er så overfladiske i deres behandling af et forslag, der koster mange hundrede millioner kroner.

For en fuldstændigheds skyld skal det også nævnes, at VK-partierne ifølge betænkningen vil fjerne statsgrundskylden på 7 promille, kapitalvindingsskatten og ejendomsskatterne på produktionsjord samt lempe formuebeskatningen. Disse forslag stiller man uden så meget som med et ord at nævne, hvordan det offentlige skal klare sine forpligtelser, når man fjerner indtægter i milliardstørrelse fra de offentlige kasser.

Jeg skal til slut blot anbefale de af landbrugsministeren stillede ændringsforslag og indstille det af venstre og konservative stillede ændringsforslag til forkastelse.

Øllgaard (V):

Venstre fremhævede allerede ved førstebehandling, at lovforslag nr. L 152 umuligt kan stå alene. Hvis en truende nedgang i den animalske produktion skal afværges, må der andre betydelige foranstaltninger til også. Vi har angivet nogle af de mest påtrængende nødvendige foranstaltninger i vort beslutningsforslag nr. B 65. Disse foranstaltninger er helt nødvendige, specielt på baggrund af decemberpakken.

Med landbrugsministerens ændringsforslag til lovforslag nr. L 152 om en indbygget rentelettelse på 5 pct. i 3 år er der sket en forbedring af lovforslaget. Der er imidlertid overordentlig meget i situationen, der taler for at lade rentelettelsen gælde for 5 år, og vi håber derfor, at der kan vindes tilslutning til vort ændringsforslag nr. 6.

Vigtigst er det imidlertid, at der mellem anden og tredje behandling samles bredt flertal for en betænkningsskemaformulering, en hensigtserklæring, som her og nu tilsikrer en betydelig lettelse af rentebyrden for de øvrige landmænd, der også har gennemført meget store investeringer i modernisering og udvidelse af deres animalske produktion i de seneste år.

Vi foreslår derfor, at der gives tilsagn om at lette rentetrykket for investeringer over 250.000 kr., gennemført siden 1974. Trækkes

denne grænse, er der tale om investeringer på ca. 2½–3 mia kr., som vi foreslår tilskrevet en rente på ca. 10 pct. Hvad omkostningen vil være, kan være svært at sige, fordi man formentlig må operere med en forskellig rentesats for de forskellige år.

Vi er bestemt ikke begejstrede for ordninger af denne art, og vi mener på ingen måde, at det er tilskudsordninger i al almindelighed, der skal redde landbruget eller det øvrige erhvervsliv. Men her er tale om et udsnit af landbruget, der er ved at ødelægges varigt af rente- og omkostningstrykket. Vi kan se, dels ude i praksis, dels i det overbevisende materiale, vi har fået forelagt i udvalget, at det er tvingende nødvendigt, at vi letter dette rentetryk nu. Vi har fået oplyst, at 15–20 pct. af de jyske landmænd er ved at være insolvente. Det må der gøres noget ved, ellers lider mange af de pågældende i øvrigt sunde landbrugsbedrifter hurtigt rentedøden.

Det er nu – omgående – der skal disponeres ude på gårdene. Når køerne eventuelt er væk og markerne er sået til med korn, kommer køerne ikke tilbage. Derfor appellerer vi stærkt til, at der under fornyet udvalgsarbejde mellem anden og tredje behandling formuleres en hensigtserklæring fra folketinget om, at der nu påbegyndes den gennemgribende forbedring af vort erhvervsklima, som er så nødvendig, og som også regeringspartiet nu taler meget om, omsider.

Næsten alle de foreliggende betænkningsskema-bidrag til lovforslag nr. L 152, også regeringspartiets, er i en eller anden grad inde på, at der er behov for at lette rentebyrden på den animalske produktion. Her er lejligheden til at vise, om man er parat til at lette på de byrder, som erhvervslivet, i dette tilfælde landbruget, ikke kan bære længere. Den sag, som vi her behandler, er virkelig af langt, langt større rækkevidde end den sag om B&W, som i disse dage optager så mange så meget.

Det er ikke afgørende for os, hvilken betegnelse vi giver den nødvendige lettelse af rentebyrden på den animalske produktion. Man kan for vores skyld vælge betegnelserne rentelettelse, refinansiering, udvidelse af K-låneordningen med tilbagevirkende kraft eller andre betegnelser. Det afgørende for os er en effekt, der som en fornuftshandling letter trykket på de pågældende landmænd, og